

Rendszeres helyzetjelentésünk... A Panorama magazin minden számában nyomon követjük két ERFA-projekt alakulását a lebonyolításért felelős vezetők szemszögéből. Megvizsgáljuk a projektirányítás hálás és hálátlan oldalait, igyekszünk rámutatni a problémákra, és a lehetséges megoldásokra.

1. PROJEKT

A MANNHEIMI MUSIKPARKBÓL

A manheimi Musikpark projekt célja elsősorban az, hogy támogassa a zenei szektor induló kkv-it az első fontos lépések megtételében. A Musikpark 4300 m²-es területe próba- és előadótermet, műhelyt, több hangstúdiót, tv-stúdiót, és emellett stílusos tárgyalótermet is biztosít az oly fontos első megbízás megtárgyalásához.

Tények és adatok

A II. célkitűzés keretében a Musikpark valamivel több mint 5 millió eurós beruházásra számíthat. A finanszírozás 2004-ben kezdődött, és 15 évre szól.

Audit a Musikparkban

Senki sem szereti, mégis mindenkinek túl kell esni rajta – eljött az audit ideje. Bárki, aki regionális politika keretében finanszírozott projektet irányít, tudja, hogy a dolognak a könyvvizsgálatra fordított munkaidő és papírmunka is részét alkotja.

Christian Sommer, a Musikpark projekt menedzsere, örül, hogy a folyamat véget ért, és problémamentesen zajlott. „Értesítést kaptunk, hogy az EU régiókban tevékeny hivatalos könyvvizsgálói augusztusban visszatérnek, és három héttel később minden szükséges iratot le kellett adnunk a városházán.”

Az audit a projekt első fázisát vizsgálta, amelyben az ERFA-pénzek a Musikparknak jelenleg otthont adó épület megépítésére kerültek felhasználásra. A határidőt megelőző héten Christian Sommer és kollégái szinte ki sem látszottak a műszaki adatokat és terveket ismertető dokumentumok, a számlák, és az alvállalkozók, az építésszek és a Musikpark közötti dokumentáció rögzítő iratok közül. „Sajnos az akkor itt dolgozók közül közben sokan távoztak, és már nem állnak velünk szerződéses kapcsolatban. Őket külön fel kellett kutatnunk, és felkérni arra, hogy legyenek jelen” – magyarázza Christian Sommers. Ez persze nem volt könnyű feladat, hiszen mivel már nem a Musikpark alkalmazásában dolgoznak, nem kötelesek részt venni. Végül azonban mindenki előkerült, és szeptember közepére az egész folyamat lezárult. „Még várjuk az értesítést, de nekem azt mondták, hogy minden rendben volt” – tette hozzá Christian Sommers.

Tekintettel arra, hogy Baden-Württemberg és Mannheim városa hagyományosan szigorúan betartja az ERFA-finanszírozásban részeseülőkre vonatkozó szabályozásokat, Christian Sommer tulajdonképpen sohasem kételkedett. „Mégiscsak óriási építési projektről volt szó, és ilyenkor mindig vannak olyan dolgok, melyek kétféleképpen értelmezhetők” – tette hozzá.

A siker egyben nagyobb helyszükségletet jelent

Az auditorok ugyan eltűntek a láthatárról, de ez még korántsem jelenti azt, hogy Christian Sommer problémái is mind megoldódtak. A Musikpark mögött meghúzódó elképzelés lényege az volt, hogy a zeneipar egyfajta „melegházaként” támogatást és ihletet adjon az induló kisvállalkozásoknak az első lépések megtételéhez. Négy évvel később és számos sikert követően azonban a kezdeményezés egyre inkább „kinövi” az eredetileg biztosított helyet és lehetőségeket. Ma már az egyik legfontosabb kihívást az jelenti, hogy a Musikpark ne váljon saját sikere áldozatává.

„Néhány vállalat igazán kiválóan működik – esemény menedzsment kkv-nk valóban beindult, és Európában szinte mindenütt vannak ügyfelei. Tőlük azt halljuk, hogy ha nem biztosítunk nekik több helyet, kénytelenek lesznek távozni” – magyarázza Christian Sommer. Pontosan ez az, amit szeretne mindenképpen megakadályozni: „A velünk együtt felnövő vállalatok ugyanabban a környezetben keresnek partnert a szerződéses megbízásokhoz.” Attól tart, hogy ez véget ér, ha a nagyobb és sikeresebb kkv-k – a szerződéses lehetőségekkel és kapcsolataikkal együtt – elhagyják őket.

Az ilyen vállalatok megtartása jelenti majd az egyik legfontosabb feladatot a következő negyedévben, ami minden bizonnyal intenzív tárgyalásokkal párosul majd a Mannheim Városi Önkormányzat és a Musikpark között.

Hírnév – nemcsak a zenészeknek

A Musikpark és testvérprojektje, a PopAkademie vitathatatlan sikere óriási sajtófigyelemre számíthat. A zenei sajtótól a Financial Times-ig számos kiadványban megjelenő felmagasztaló cikkeknek, és a különböző médiák tudósításainak köszönhetően Christian Sommer időközben rutinosan válaszolja meg az újságírók kérdéseit. „Tudom, hogy mennyire fontos, hogy az ember megbecsülje a segítő kezét” – mondja. Minden esetben szívesen beszél a helyi hatóság és a nemzeti és uniós regionális finanszírozás közötti együttműködésről. Az azonban, hogy ő igyekszik

továbbadni az üzenetet, még nem feltétlenül jelenti azt, hogy azt az újságírók közzé is teszik. „A dolog nyitja abban rejlik, hogy sikerüljön rávenni az újságírókat arra, hogy valóban továbbadják az információkat. Fontos, hogy a nagyközönség tudja, hogy az enyémhez hasonló projektek hogyan válhatnak lehetővé.”

2. PROJEKT

A SWANSEA EGYETEM CNH KÖZPONTJÁBÓL

A finanszírozás összehangolása

A finanszírozási források sokfélesége a projekt megalapozottságát és a pályázatok minőségét igazolja. A CNH-nál Tim Claypole, a központ igazgatója, és a Panorama rendszeres kapcsolattartója örömmel tapasztalja a részvételével zajló projektek között kialakuló ötletes együttműködések: „A finanszírozás sokkal hasznosabbá válik, és sokkal többet ér el, ha a különböző forrásokból származó pénzek összehangoltan kerülnek felhasználásra. Az természetesen időbe telik, míg minden elem megfelelően illeszkedik egymáshoz” – magyarázta.

A siker azonban kötelezettségekkel is jár. Nem igazán örül annak, hogy külön el kell számolnia minden órával, amit hét különböző, és külön munkaidő-kimutatást igénylő projektre fordít, melyek között mellesleg nincs két olyan, amelyet egyformán finanszíroznak. „Mikor az ember teljes erőbedobással dolgozik, meglehetősen bonyolulttá válik az órákkal való elszámolás – beszámít-e például az az idő, amit az ember a repülőn tölt, mikor egy másik városban tartandó prezentációra utazik, vagy mondjuk egy prezentáció ideje, amit az ember a közönség előtt tölt el? Külön spreadsheet mind a hét projekthez, melyekhez néhány esetben akár négy különböző forrásból érkezik a finanszírozás.”

A bonyolult papírmunkától eltekintve mindenképpen megelégedéssel tölti el viszont az a tény, hogy az egyetem illetve az állami egészségügyi szolgálat tulajdonában lévő területen, a regionális alapok és a National Health Service Trust támogatásával megépül a központ új épülete: „Az Élettudományi Intézet új épülete a klinikai kísérletek mellett induló vállalkozásoknak is otthont ad, nyugodtan állíthatjuk tehát, hogy áthidalja a határokat.”

A műanyag elektronika területén az Egyesült Királyságban négy kiválósági központ működik: Cambridge, Manchester, Sedgefield és maga a CNH. Dr. Claypole nagy lelkesedéssel várja a nemzeti szakértők közötti jövőbeli kapcsolatok kiépítését.

A jövő orvosi segédeszközeinek kifejlesztése

Az egyrészt klinikai kísérleteket végző, másrészt pedig kkv-ket támogató központon belül Dr. Claypole tevékenysége valahol a két véglet között helyezkedik el. Teamje ipari felhasználásra szánt, sorozaton kívül gyártott orvosbiológiai termékek kifejlesztésén dolgozik.

Walesben bárnyban biztosan nincs hiány, a báránynak pedig megvan az a hasznos képessége, hogy káros hatás kialakulása nélkül túrik viszonylag nagy mennyiségű vér levételét. Ez pedig kiváló közeggé teszi őket ellenanyagok gyűjtéséhez. A vírussal beoltott báránynak ellenanyagokat termelnek, melyek aztán kivonásra kerülnek a levett vérből. Az ellenanyagokat ezután kiteszik a nyomtatási folyamat „vizontagságainak”, ily módon megvizsgálva, hogy képesek-e ellenállni a nyomás hatására kialakuló fizikai megterhelésnek. „Ha igen, ez azt jelenti, hogy az ellenanyagok papírra vagy más anyagra nyomtathatók, és így szenzort fejleszthetünk ki belőlük” – magyarázza Dr. Claypole.

A tudományos világ, a magánszféra és az állami egészségügyi szolgálat számára közös fórumot biztosító CNH a nanotechnológia alkalmazásával igyekszik diagnosztizálni a betegségeket, és megtalálni a legmegfelelőbb gyógymódokat.

Tények és adatok

A Centre for Nanohealth (CNH, a nanotechnológia egészségügyi felhasználását kutató központ) több mint 21 millió eurós támogatásban részesül a „konvergencia” célkitűzés keretében. A finanszírozás 2009-ben kezdődött, és öt évre szól.

A technológia kezdeti alkalmazására meghatározott területek közé tartoznak például a termékenységet és a terhességet tesztelő progeszteron szenzorok. „Ha a dolog működik, ez a jelenleg alkalmazottól jóval olcsóbb alternatívát biztosít az ipar számára.” És mindez persze csak a kezdetet jelenti, hiszen egymás után jelentkeznek a technológia alkalmazásának egyéb lehetséges módszerei is.

A Dr. Claypole irányítása alatt dolgozó team a zselatinon (biopolimereken) olyan háromdimenziós struktúrákat kialakító nyomtatást is vizsgálja, melyek körül serkenthető a sejtek növekedése. A nyomtatás teljesen szabályos formákat képes létrehozni – a gépek úgy kerülnek beállításra és programozásra, hogy a mikroszkopikus nagyságrendű vonalakat is nagy pontossággal húzzák meg. A struktúra felülete, az úgynevezett állványzat, érdes marad, hogy lehetővé tegye a sejtek növekedését és tapadását. A lehetséges alkalmazások között emelhetjük ki például a sebek gyógyulását, és az őssejtek tenyésztését.

„A CNH-nél folyó sokféle tevékenység különböző finanszírozási források támogatásával valósul meg – ez a kulcsa a projektek fenntarthatóságának” – erősíti meg Dr. Claypole.

